A°. 1859 N°. 224.

DINGSDAG 20 SEPTEMBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Met 1 Oktober zal de *Utrechtsche Courant* met eene geheel nieuwe letter worden gedrukt. De duidelijkheid zal er door worden bevorderd, en door de smalte der letter hoopt men daar en boven plaatsruimte te winnen; een dubbel voordeel voor onze abonnees.

Zij die zich tegen 1 Oktober op de *Utrechtsche Courant* abonneren tegen den prijs van *f* 4,50 in de 3 maanden voor binnen en *f* 5,— franko per post buiten de stad, bekomen van den dag der bestelling af de nog deze maand uitkomende nommers *gratis*.

UTRECHT, Dingsdag 20 September.

OOSTENRIJK.

Spraken wij in een vorig artikel over Italië, daaraan sluit zich als van zelve een blik op Oostenrijk, welks jammerlijke politiek de tegenwoordige verwikkelingen heeft doen geboren worden.

De noodzakelijkheid voor den jeugdigen Keizer *Frans Jozef* om toegevend te zijn, en zich noch in Italië, noch in zijne eigene staten langer te verzetten tegen de invoering en toepassing van sommige hoofdbegrippen van onzen tijd, ontleenen wij vooral uit den hoogst ongunstigen geldelijken toestand, waarin Oostenrijk verkeert. Het jaar 1846 was het laatste, waarin het staatsbudget met een klein *batig* saldo sloot. Sedert is het deficit regel. In het beruchte, ook voor den keizerstaat bijzonder noodlottige revolutiejaar 1848, beliep het *te kort* 45 millioen;

in 1850	bijna	55	″
″ 1853	″	57	″
″ 1855	″	42	″
″ 1856	″	53	″
″ 1857	″	49	″

Wij durven niet eens te gissen, wat het in 1859 zal zijn. Om echter eenig denkbeeld van de Oostenrijksche administratie der geldmiddelen te hebben, merke men op, dat nevens de gewone en buitengewone inkomsten en uitgaven, nog eene derde afdeeling onder den titel van *bijzondere baten* bestaat. Deze bestaan in vermeerdering der gekonsolideerde en vlotten le schuld, verkoop van domeinen, spoorwegen, enz. Zij vloeijen alzoo voort uit het eigenlijk opeten van zijn eigen kapitaal. En toch, ook met behulp hiervan kon men geene de minste verhouding tusschen ontvangsten en uitgaven daarstellen. De gewone, buitengewone en bijzondere uitgaven vermeerderden dan ook trouwens van 1847 tot 1855 met 127 percent; terwijl, door het *invoeren van nieuwe*, het *verhoogen van oude* belastingen en monopoliën de gewone inkomsten slechts met 70 pCt. konden vermeerderd worden. Binnen- en buitenlandsche zilveren en papieren, vrijwillige en gedwongen leeningen, premiën en loterijen zijn dan ook aangewend, om de deficits te dekken en de zaken gaande te houden. De nationale schuld is daardoor echter op eene onbegrijpelijke wijze toegenomen. Van 1846 af, toen de gekonsolideerde en vlottende schuld 1088 millioen florijnen beliep, tot 1853 was zij met 735 millioenen vermeerderd. De Oostersche oorlog, waaraan Oostenrijk niet eens deelnam, voegde daar 600 millioen bij, zoodat het geheel in 1857, 2400 millioen flor. beliep. De betaling der *interessen* en van het *oorlogsbudget*, waardoor de schuld zoo vermeerderd is, eischt jaarlijks *vijf zesde* der gewone inkomsten. Het als opeenstapelen der Oostenrijksche leeningen, en het ontzaggelijk toenemen van het cijfer der schuld mag gedeeltelijk ook gezocht worden in de hoogst ongunstige voorwaarden, waaronder die leeningen, bij een steeds verminderend staatskrediet, werden aangegaan. *Tegoborsky* berekent, dat van de 14 geldleeningen, van 1815 tot 1841 gesloten, en waardoor de Staatsschuld met een nominaal bedrag van ruim 606½ millioen flor. vermeerderd werd, de Regering nog geene 400 millioen in geld ontvangen had, met andere woorden, dat zij voor elke schuldbekentenis van *f* 100.— maar *f* 65.— had ontvangen. Dat het bij de latere leeningen *niet beter* is gegaan behoeft wel geen betoog, ja, het mag zelfs aangenomen worden, dat men, in den laatsten geldelijken nood en bij de onmogelijkheid om op aannemelijke voorwaarden nieuwe leeningen te sluiten, tot nog verderfelijker en schadelijker maatregelen de toevlugt heeft genomen. Onder die maatregelen mogen vooral de schikkingen met de Bank genoemd worden, die, voor aanzienlijke voorschotten aan de regering gedaan, het regt verkregen heeft, om een niet inwisselbaar papier uit te geven. De munt is daardoor in Oostenrijk bijna geheel verdrongen, hetgeen stagnatie en moeijelijkheden in alle betrekkingen van het maatschappelijk leven te weeg brengt.

En waartoe zijn die honderde millioenen — en nog wel grootendeels in tijd van vrede — dan toch aangewend? Ziedaar voorzeker niet de minst belangrijke vraag, vooral voor hen, die ze gegeven hebben. Het antwoord is, aan de versterkingen der Italiaansche vestingen: aan het op de been houden, ook in diepen vrede, van een leger van 600,000 soldaten, bestemd, om ten allen tijde een despotisch bestuur te helpen schragen, en elke begeerte naar meerdere vrijheid en zelfstandigheid bij overheerde volken tegen te gaan; om uitgaven te dekken, waarvan een trotsche adel en schatrijke geestelijkheid ontheven waren iets bij te dragen; ten slotte tot de meest *inproduktive* van alle verteeringen, daar het voor den geldschieter ongeveer op hetzelfde zoude zijn uitgekomen, wanneer de Oostenrijksche keizer zijn geld in de Adriatische zee had geworpen.

Wij gevoelen het, dat deze beschouwingen inderdaad niet vrolijk zijn, vooral niet voor onze landgenooten; want het is eene waarheid, dat verre het grootste gedeelte der Oostenrijksche Schuld aan Nederlanders toebehoort. Menigeen zal dit het afgeloopen jaar tot zijn angst of schade wel ondervonden hebben, toen de rentebetaling verminderde, en de schuldbrieven tot eene bijna ongeloofelijke laagte daalden! Maar, zegt men, het is thans weder vrede: de fondsen zijn aanzienlijk gerezen; én, wat alles afdoet, de keizerstaat heeft onmetelijke hulpbronnen; bezit natuurlijke schatten, die onuitputtelijk zijn; worden deze ontgonnen, weet men daarmede zijn voordeel te doen, zoo kan Oostenrijk niet slechts gemakkelijk zijn schuldenlast dragen, de renten daarvan betalen, maar zelfs nog nieuwe schulden maken. Wij erkennen voor een deel de waarheid dier beschouwingen, maar voegen er eene *conditio sine qua non* bij, namelijk, dat Oostenrijk door een geheel veranderd regeringsstelsel dat alles mogelijk make. Het verkoope en vervreemde niet langer zijne natuurlijke schatten, gelijk het reeds deed met zijne spoorwegen; want dan verteert het zich zelven: het drijve zijne belastingen niet hooger op, noch breide die uit; want het Oostenrijksche *volk* is, naar zijn rijkdom, belast, zooals welligt geen volk ter wereld belast is; maar het vernietige alle privilegiën en voorregten, het schenke aan zijne volken wezenlijke, burgerlijke- en staatsregtelijke-vrijheid; het voere orde, regel en openbaarheid in bij zijne geldmiddelen; het begeere ernstig den vrede en zende drie vierde van zijn leger huiswaarts. Wij zouden echter nog vele eischen van dien aard kunnen en moeten doen, om Oostenrijk voor de toekomst, ook uit een financieel oogpunt te redden. Komt men niet tot *zulke* hervormingen, zoo gelooven wij, dat Oostenrijk door zijne natuurlijke hulpbronnen niet zal gebaat worden, en een geheel of gedeeltelijk staatsbankroet zijne onvermijdelijke toekomst is. Om aan Oostenrijk echter die hervormingen te schenken wordt bijna eene onverzettelijkheid en kracht in de denkbeelden van onzen tijd geëischt, niet minder groot dan die door *Frans Jozef* tot dusverre in de verdediging van juist omgekeerde beginselen zijn aan den dag gelegd. Kan men dit van denzelfden man verwachten? Kan men verwachten, dat hij, die, onder den invloed van Jezuiten, geestelijkheid en adel den wanhopigsten krijg aanving, zich nu 10,000 monniken en 40,000 wereldlijke geestelijken tot vijanden zal maken, en inkomens van 150,000 tot 500,000 flor. der hooge geestelijkheid zal besnoeijen, of een leger grootendeels naar huis zal zenden, waarin de adel bijna uitsluitend de hoogere officiersrangen vervult? Wij durven zulke vragen niet bevestigend beantwoorden. Wij wachten zulke besluiten van den tegenwoordigen keizer niet; maar wij achten daarom ook den toestand van Oostenrijk, ook na den vrede, een hoogst bedenkelijken.

— De aandacht wordt heden, wat de buitenlandsche aangelegenheden aangaat, door meerdere punten getrokken. Italië, China, de drukperswet in Frankrijk, de Turksche aangelegenheden.

Wij laten de belangstelling, die ook de Marokkaansche zaak zou mogen wekken, ter zijde, en verwijzen daaromtrent naar een oordeel door het *J. des Déb.* gegeven, dat onder Parijs voorkomt en naar een nader ontvangen telegram over den aanval der Marokkanen op de Algerijnsche grenzen, om de hier bovengenoemde punten met een woord te bespreken.

Wat Turkije aangaat, men heeft van daar berigten, dat, terwijl pas de Sultan is ontkomen aan een gevaar, dat zijn persoon door de onvoorzigtigheid, men zou bijna zeggen den overmoed van een Britsch zeekaptein heeft bedreigd, eene zamenzwering tegen 't leven van den Grooten Heer is ontdekt, welke door de oud Turksche partij tegen den sultan is gesmeed. Dat feit zal op nieuw de aandacht van Europa doen vestigen op 't Oosten en op de belangen der Christenheid aldaar.

Eene andere Turksche kwestie mag men de doorgraving van de landengte van Suez noemen. Door den invloed van Engeland, te Konstantinopel uitgeoefend, schijnt dat grootsche werk in zijne verwezentlijking weder groote bezwaren te ontmoeten, naar onder Berlijn wordt berigt. Dit moet men voor 't algemeen betreuren, al zouden onze Nederlandsche belangen zeker weinig zijn gebaat geworden, door het verleggen van den handelsweg naar 't Oosten door de Middellandsche zee. en de opbeuring daardoor van de havens in dat water.

De hoop op eene grootere drukpersvrijheid in Frankrijk is vooreerst verloren. De *Moniteur* heeft dat Zondag te kennen gegeven en heden nader toegelicht, naar men zien zal. De in Frankrijk bestaande wetgeving op de drukpers wordt gezegd niet eene wet van omstandigheden te zijn, maar aan de behoeften van de keizerlijke instellingen ten eenemale te voldoen. Alleen wordt erkend, dat er nog onvolkomenheden in de wet zijn. De vrienden van meerdere vrijheid worden in dit opzigt dus teleurgesteld, al is de regering thans ook billijker in haar oordeel over de pligten, die de pers zich ten pligt stelt. Vrijheid bestaat er niet, zoolang het aan de regering is overgelaten, om zelve te beoordeelen, of eene gevoerde oppositie tegen haar te ver gaat; men is dan partij en regter tevens. Zoolang in drukpers aangelegenheden de regter niet is de onafhankelijke en onafzetbare persoon, die buiten de regering staat, of de jury, die naar de inspraak van 't geweten oordeelt, zoo lang is de drukpersvrijheid slechts bij alle welwillendheid een schoone klank; ze bestaat dan in waarheid niet.

Naar China zijn uit Britsch-Indië dadelijk troepen gezonden, terwijl de Fransche vloot van Cochin-China ook reeds naar de wateren van Hong-Kong zou zijn vertrokken. Er zal dus spoedig aldaar eene groote strijdmagt bijeen zijn, en welligt reeds eene poging zijn aangewend, om de Chinezen voor hun ontrouw te straffen, alvorens uit Europa zelf eene expeditie wordt afgezonden. Eene schitterende voldoening moet er aan de Europesche wapenen verschaft worden, ofschoon de laatste berigten veel er van spreken, dat het hof van Peking niet zoozeer schuld zou hebben van 't voorgevallene, als de te groote haast door de Westelijke gezanten gemaakt, om langs een bepaalden weg naar Peking te trekken.

Van Italië is geen nieuws, ofschoon de Ital. zaak steeds de meest gewigtige blijft. Oostenrijk wil het herstel der hertogen en wordt daarin door Frankrijk op deze wijs gesteund, dat dit zou hebben toegegeven, dat eene aansluiting aan Sardinië niet zal worden toegestaan, evenmin als het daarstellen van eene republiek. Men zou dan wel tot de oude Soevereinen moeten terugkeeren. Maar Italië zal dit nog niet zoo gemakkelijk doen, hoezeer de *Constit.* ook beweert, dat de bevolking door de indrukken van 't oogenblik zich slechts heeft doen beheerschen. De Sardinische bladen doen verwachten, dat men de aansluiting zal doorzetten, door voorloopig het bestier van de midden Ital. staten met het oog daarop te regelen.

Over Rome en de geheime bedoelingen van het hof van Weenen, om Frankrijk en Engeland tegen elkaâr op te zetten, die de *Boerenhalle* te raden geeft, spreken wij morgen.

Gister hebben we, even na één ure, berigt uit 's Hage ontvangen van de opening van de zitting der Staten-Generaal van 1859—1860, en de bij die

gelegenheid door Z. M. den koning gehouden troonrede. Wij hebben daarvan dadelijk onzen lezers mededeeling gedaan in een buitengewoon nommer, dat echter te laat kwam voor de eenuurspost, waarom wij het voor de abonnees, die ons blad gewoonlijk daarmede ontvangen, heden bij ons blad voegen.

De opening heeft weinig bijzonders opgeleverd. De troonrede is niet veel belangrijker dan anders. De gewone mededeelingen, dat onze betrekkingen met het buitenland goed zijn, dat in 't algemeen bestuur orde heerscht, dat de land- en zeemagt zich door een uitmuntenden geest kenmerkt, dat de landbouw voortgaat nuttige verbeteringen in te voeren, dat de opbrengst der middelen voldoende is, en dergelijken, zijn gemeen-plaatsen, waaraan men gewoon raakt. Overigens wordt gemeld, dat de toestand der schatkist gelegenheid geeft, met kracht de hand te slaan aan de uitvoering van groote werken van algemeen nut, terwijl aan de wijziging in 't belastingstelsel daardoor geen gevolg zal kunnen worden gegeven. Dit wist men uit de memorie van beantwoording op de voordragt van de Zuider-spoorwegen. Nog wordt gezegd, dat met schulddelging intusschen zal worden voortgegaan, terwijl met het oog op de O.-Ind. aangelegenheden van offers wordt gewaagd, die „met geen karige hand zullen worden gebragt," om te Banjermassin en Boni ons gezag en de eer onzer wapenen te handhaven. Ten slotte wordt de indiening van een nieuw ontwerp van wet tot afschaffing der slavernij in West-Indië aangekondigd.

Het laatste deel der troonrede mag belangrijker heeten, dan het begin. Het geheel klinkt ons echter niet zeer krachtvol.

Spoorwegen — O.-Indië — Afschaffing van slavernij, ziedaar drie hoofdpunten, welke de belangstelling van de regering en van de natie anders in allen opzigte verdienen. Wat de eerste zaak betreft, onze lezers weten, welke ongelukkige plannen de Regering voor 't Noorden en 't Zuiden in bescherming heeft genomen. En wat de afschaffing der slavernij aangaat, men is daarmede steeds op dezelfde hoogte terwijl men het rustig heeft geduld, dat de goeverneur generaal de maatregelen, in 't moederland genomen, om de afschaffing voor te bereiden, eenvoudig als niet voorgeschreven heeft aangemerkt!

De houding der regering in de Oost-Indiesche aangelegenheden belooft beter te zullen zijn. Kan dat echter goed maken, 't geen in anderen opzigte òf door deze regering naar ons oordeel geheel verkeerd wordt ingezien, òf waarin zij eene zekere onverschilligheid toont, die het gewigt der zaak niet duldt?

De sinds eergister ontvangen **telegrafiesche depeches** laten wij hieronder volgen:

Londen, *Zondag*. De *Observer* deelt mede, dat de Indische Regering reeds Europ. regementen naar China heeft gezonden, om den handel aldaar gedurende den winter te beschermen. De regering alhier wacht voor het nemen van verdere besluiten nadere berigten af, dewijl vóór de maand Maart operatiën in het noorden van China toch onmogelijk zijn.

Londen, *Maandag*. De *Times* heeft eene dépèche ontvangen uit Konstantinopel van gisteren. Daarin wordt gemeld, dat in die stad eene zamenzwering tegen het leven des Sultans ontdekt is. Tweehonderd personen zijn dien ten gevolge in hechtenis genomen en daaronder het hoofd van het komplot, *Djafer*, pacha van Albanië. Men vermoedt, dat Turksche soldaten er de hand in hebben. Fanatisme is de aanleidende oorzaak.

Londen, *Maandag*. Sir *Rose*, tot opperbevelhebber der Britsche troepen in Indië benoemd, ter vervanging van lord *Clyde*, heeft het kommando aanvaard.

Uit Calcutta wordt, dd. 27 Aug., het volgende gemeld: Alle neringen en hanteringen in Indië, uitgenomen landbouw, worden belast.

De gedurende den opstand uitgevaardigde ontwapenings-akte blijft voortdurend van kracht.

De koninklijke familie van Delhi blijft ten eeuwigen dage van titels en waardigheden ontzet.

De Fransche admiraal voert de vloot van Cochin-China waarschijnlijk naar China.

Parijs, *Maandag*. De *Moniteur* bevat heden eene cirkulaire van den minister van binnenlandsche zaken aan de prefekten. Zij betreft de drukpers. De minister zegt er in, dat hij het, ten gevolge van het besluit tot opheffing der vroegere waarschuwingen, noodig acht de beginselen van het toezigt over de drukpers in herinnering te brengen. Het besluit van 17 Febr 1852, zegt hij verder, is geene wet, ontstaan door eene krisis en die niet, even als alle staatkundige wetten, in gewone tijden geschikt is; het is eene wet, vatbaar voor verbetering, maar hare beginselen staan in innig verband met het herstel van het gezag in Frankrijk, met de eenheid van magt, gegrond op het algemeen stemregt.

De regering vreest het eerlijk bespreken harer handelingen niet; zij vreest geenerlei aanvallen, maar het algemeen belang legt haar de verpligting op, geen afstand te doen van de wettige wapenen, die waarborgen maar geen belemmeringen zijn. Het regt zijne meening bloot te leggen, kan een zoo verlicht volk als Frankrijk niet ontnomen worden, maar dat regt moet niet verward worden met het gebruik der persvrijheid door middel der dagbladen.

Zoo de regering zich voorbehoudt, buitensporigheden tegen te gaan, belemmert zij toch niet de vrijheid van denken; zij zal slechts de door de grondwet en de wettigheid der keizerlijke dinastie, door het belang der openbare orde en godsdienst gevorderde beperkingen aanbrengen. Verre van tot eene slaafsche goedkeuring te dwingen, zal zij altijd degelijke tegenspraak dulden.

Men moet het regt om de regeringshandelingen na te gaan niet verwarren met de stelselmatige oppositie en berekende kwaadwilligheid. De regering verlangt niet beter dan haar gezag door de diskussie te zien voorgelicht, maar zij zal niet gedoogen, dat de maatschappij verontrust worde door schuldige ophitsing en haar vijandige hartstogten.

Het gerucht, dat de grootvorst *Constantijn* binnen zeer korten tijd een bezoek bij de keizer te Biarritz zal afleggen, bevestigt zich.

Bern, *heden Dingsdag*. Gisteren hebben de gevolmagtigden van Frankrijk, Sardinië en Oostenrijk na de aankomst van een koerier uit Parijs eene bijeenkomst van drie uren gehouden.

Londen, *heden*, *Dingsdag*. De *Times* keurt de Spaansch-Marokkaansche expeditie goed.

Het blad, den *Constitutionnel* beantwoordende, zegt, dat het eigenlijk doel van *Napoleon* is, in Italië eene bonapartistische dinastie te stichten. Het zegt ook dat de betrekkingen tusschen de Italiaansche en Chineesche kwestiën slechts van denkbeeldigen aard zijn, en dat het doel van den oorlog tegen China zal zijn, algeheele opheffing van alle menschelijkheid aldaar te voorkomen.

Marseille, *heden Dingsdag*. Brieven van de grenzen van Marokko melden, dat de Marokkaansche stammen den 9. hunne aanvallen hervat en huizen van Franschen in de nabijheid der mijnen van Gar Rouban geplunderd hebben. Den mijnarbeid heeft men voorloopig moeten staken. Generaal *Esterhazy* heeft den vijand terug gedrongen en eene groote razzia gemaakt. De stad Ouchda is het punt van uitgang der vijandige aanvallen; de Marokaansche regering schijnt er vreemd aan doch tevens buiten magt om ze te beletten.

Per telegraaf wordt ons uit 's Hage berigt, dat de heeren *Wichers* en *v. Diggelen* in de Tweede Kamer zijn toegelaten. Tot kandidaten voor het voorzitterschap zijn gekozen: als eerste mr. *van Reenen*, bij eerste stemming; als tweede mr. *Dullert* en als derde mr. *Meeussen*. De lijst zal aan den koning worden aangeboden.

— Z. M. heeft benoemd tot burgem. der gem. Vlodrop *H. J. Dupont*; tot notaris ter standplaats de gem. Winschoten mr. *A. J. de Sitter*, adv. en kand.-not. aldaar; tot ingen. verifikateur van het kadaster aan het depart. van financ. den heer *L. A. C. J. van Aken*, landm. 1. kl. van het kad.; tot ontvanger te Eysden (landzijde), den heer *J. Ph. Janssens*, surn. der dir. bel.; — voorts is aan den 1. luit. *W. C.* baron *Snouckaert van Schauburg*, Zr. Ms. adj., toegestaan het aannemen en dragen van de versierselen van ridder der orde van Adolf van Nassau, van Z. H. den hertog van Nassau.

— Z. M. de Koning heeft eergister deel genomen aan het diner bij Z. K. H. den prins *van Oranje*, waar ook vele genoodigden tegenwoordig waren.

— Eenige dagen geleden is door sommige buitenlandsche dagbladen gemeld, dat de graaf van Vlaanderen ons land zou komen bezoeken. Wij kunnen thans met zekerheid mededeelen, dat eene aanvraag daartoe door het hof van België aan het Nederlandsche is geschied en aldaar met de meeste welwillendheid en voorkomendheid is beantwoord. Men ziet hierin, en teregt, een verblijdend bewijs van toenadering tusschen twee volken, die zoowel op moreel als materieel gebied zoo vele gemeenschappelijke belangen en banden hebben, en wier onderling verkeer met den dag toeneemt. (*H.*)

— Naar men verneemt, zal op de aanstaande staatsbegrooting een post van *f* 200.000 worden uitgetrokken, ten behoeve van den bouw van een paleis van justitie, naast het in aanbouw zijnde hôtel van het ministerie van koloniën, op het Plein te 's Hage; benevens voor de noodige herstellingen aan het gebouw voor de bureaux van de geneeskundige dienst, in het lange Voorhout.

— Heden zullen de beide Kamers der Staten-Generaal eene zitting houden. De Tweede Kamer zal dan overgaan tot opmaking van een drietal voor het voorzitterschap. Gister is het voorloopig verslag van de kommissie van rapporteurs over de ontwerpen tot regeling van het geneeskundig bestuur rondgedeeld. De indruk, dien de voordragten in het algemeen hebben gemaakt was zeer verschillend. Tegenover het gunstig oordeel van sommigen stond dat van anderen over, die juist in de veranderingen, die door de eerste als verbeteringen werden beschouwd, volslagen gemis aan vastheid van beginselen meenden te bespeuren. De groote meerderheid meende met de regering, dat de regeling van het geneeskundig bestuur niet behoefde te wachten op die van het hooger onderwijs. Voorts werd vrij algemeen berust in de aanvankelijke regeling van de onderwepen der wetsvoorstellen, en wenschte men vrij algemeen den termijn van invoering niet te zeer overgelaten aan den Koning, maar vastgesteld bij de wet.

Het verslag is in zijn geheel 60 folio bladen groot, en 't bevat de meening van 55 leden. De ontwerpen, die op nieuw moeten worden aangeboden in deze zitting, zullen daardoor ook op nieuw in de sektiën moeten onderzocht worden.

*— Z. M. fregat met stoomvermogen Admiraal van Wassenaar, komm. jhr. *de Vaynes van Brakell*, is den 19 Sept., 's morgens 10 ure, aan het Nieuwe Diep teruggekomen van de reis naar Lissabon.

*— Men zendt ons ter opname het volgende:

„Met de laatst aangekomen mail van Suriname, ontvangen wij uit dat gewest, onder dagteekening van den 20. Aug. jl., het navolgende berigt: „op den 11. dezer maand is het bestuur der Kolonie in handen van den heer *van Lansberge* overgegaan en bij die gelegenheid door hem algemeene audiëntie verleend.

„Heden namiddag ten 5 ure is de ex goeverneur, de heer *Schimpf*, onder de gewone eerbewijzingen met zijne familie geëmbarkeerd in de stoomboot Paramaribo en naar Demerarij vertrokken, om van daar per Engelsche mail de reis naar Holland voort te zetten, alwaar hij dus omstreeks 18 September kan aankomen.

„De bevolking van Arnhem (aanstaande woonplaats van den heer *Schimpf*) zal alzoo weldra in haar midden hebben den man, over wien in de dagbladen der laatst verloopene dagen zoo veel met betrekking tot den afkeer dien hij hebben zoude van de afschaffing der slavernij en van vrije arbeiders in de kolonie Suriname, enz. is vermeld geworden. Intusschen zijn de borden in Suriname verhangen. Men bezit er thans een goeverneur, die wars van alle partijzucht is, op edelaardige wijze zijn evenmensch behandelt en bij wien het besef zijner pligten, waarbij niemand, hij zij dan slaaf of vrije man, ontzien wordt, hoog aangeschreven staat. Wij mogen dus van hem verwachten, dat bij het in werking brengen van het nieuwe regerings-reglement voor Suriname, de ten uitvoer legging van de voorbereidings-maatregelen der emancipatie, — waaraan de heer *Schimpf* nog geen hand geslagen had, maar waartoe nog steeds de rustige houding der slavenmagt de gelegenheid biedt — eindelijk een aanvang nemen zal. De goede, geduldige negers hebben dit wel verdiend."

*— Bij het dezer dagen gehouden admissie-examen door de Litterarische fakulteit van de Akademie alhier, zijn er van de 14 jongelieden, die zich hadden aangemeld 10 toegelaten; aan de Leijdsche Hoogeschool zijn van de 20 jongelingen 13 toegelaten, en aan de Groninger Akademie van de 4 *drie*.

— Vrijdag is te Amsterdam de jaarlijksche algem. verg. gehouden der Holl. maatschappij van fraaije kunsten en wetenschappen, prof. *Dom. Nieuwenhuis* opende die met eene redevoering *over de waarde der kunsten voor het Christendom*. De sekr. *Beeloo* bragt verslag uit; er zijn thans 531 leden; de prins *van Oranje* had het lidmaatschap van verdiensten aanvaard; het plan tot de uitgave der muurschilderijen te Naarden zal waarschijnlijk voortgang hebben. In 't volgende jaar zal er een prijs over Taalkunde worden uitgeschreven. Dit jaar werd als *proeve van proza* uitgeschreven: *Koningrijk Holland onder Lodewijk Napoleon*. De antwoorden voor 1 Jan. 1860 in te zenden. Daar op de prijsvraag: *Eene beoordeelende geschiedenis van den Nederlandschen roman sedert het begin der 17. eeuw* geen antwoord was bekomen, werd die op nieuw uitgeschreven. Tot leden van verdiensten werden benoemd mr. *J. da Costa* en mr. *J. v. Lennep*. — Tot algemeen voorzitter voor 't volgend jaar werd gekozen mr. *G. Mees* te Rotterdam en tot algem. sekr. mr. *Verniers van der Loeff*, aldaar.

— Het prov. geregtshof van Utrecht heeft bij arrest van den 17, den heer *S. van Dorsser*, notaris te Dordrecht, ontslagen van alle regtsvervolging, ter zake van tegen hem, door het bestuur der registratie ingestelde vervolgingen, wegens overtreding van art. 26 der wet op het Notaris-ambt.

*— Heden morgen zijn met den kermis-pleiziertrein 1500 personen naar Amsterdam vervoerd.

De vorige week hebben eenige Arnhemmers van dien kermis-pleiziertrein gebruik gemaakt, om Utrecht te bezoeken. Deze hebben gereedelijk 's morgens den trein kunnen verlaten; toen ze echter des avonds weder wilden instappen, werd daartoe de gelegenheid niet opengesteld. De spoorweg-maatschappij had gelijk; er was geen pleiziertrein naar Utrecht, maar alleen naar Amsterdam aangekondigd. De reizigers waren er met zoeken van nachtlogies af, en konden den volgenden morgen tegen den gewonen prijs naar Arnhem terugkeeren. Dat werd echter zoodoende nog een duur pleizierreisje!

— Te Leeuwarden is men zeer ontevreden over het vertrek der ruiterij, daar de stad sinds de laatste 10 jaren bijna eene ton gouds heeft besteed voor de goede kazernering der kavallerie; als voor 't bouwen der stallen in 1848 ongeveer *f* 40,000, voor 't aanleggen van werkplaatsen p. m. *f* 15,000, voor eene manège p. m. *f* 27,000, terwijl een groot stuk land als exercitieplein was ingerigt.

— Men zal zich herinneren, dat door den raad van Hardenberg met 5 tegen 2 stemmen is besloten, om door het toekennen aan p. m. 120 zoogenaamde burgers van 2 bunders grond elk, een einde aan de marktekwestie te krijgen. Dientengevolge las de Voorzitter in eene Zaturdag avond gehouden raadsvergadering uit een schrijven van Gedep. Staten dier provincie de navolgende vragen voor: 1. of de raad de toekenning van p. m. 240 bunders beschouwt als eene transaktie voor eene gevoerde of nog te voeren procedure, dan wel als afkoop voor een zeker regt, en zoo ja, welke dan die regten zijn? 2. of de onderhandeling met eene kommissie of ligchaam of met individuële personen plaats heeft? en 3. of de bovenbedoelde gronden zullen worden genomen van de vroeger door *Bromet c. s.* verdeelde 304 bunders of van ander stadseigendom. Hierop werd door den wethouder *Sierink* voorgesteld, om deze zaak nader te overwegen. De voorzitter, die het echter beter vond dadelijk te handelen, stelde voor om te repliceren: dat de schadevergoeding van 2 bunders voor ieder bekend burger zou worden beschouwd als afkoop voor een regt, door die zoogenaamde burgers van een vroeger bestuur gekocht, welk regt hun privilegiën boven anderen op de marktegronden verzekerde; dat de onderhandeling met individuële personen, maar met geen bestuur of kommissie geschiedt; en eindelijk, dat de raad geneigd is om onder de afkoopgronden te begrijpen 144 bunders die vroeger verdeeld zijn, terwijl over het overige later zou worden beraadslaagd. Dat is met algemeene stemmen goedgevonden en aangenomen. *Arnh. Ct.*

— Ds. *Schuuring* van Hoorn heeft het beroep naar Amsterdam aangenomen.

— Ter waarschuwing deelt de *Zutphensche Courant* het volgende zeldzaam geval uit Zelhem mede. Zeker landbouwer had de gewoonte, zoo als dat op vele bouwhoeven hier en elders geschiedt, om de varkens bij het hoornvee in den boomgaard om het huis los te laten loopen. Van tijd tot tijd had de boerin wel eens opgemerkt dat zij van sommige koeijen weinig of geen melk kreeg. Aan uitmelken door vreemden, zoo digt bij het huis, was bijna niet te denken, weshalve men besloot, hierop naauwkeurig acht te geven, en nu bleek het weldra, dat de varkens aan de uijers der koeijen zogen. De koeijen schenen daarmede wel gediend te zijn, dewijl zij gingen liggen om dit te doen verrigten.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 19 *Sept.*, 0.80 El.; — AP. 7.75. Gew. 0 d.

TURIJN, 17 September.

De *Opinione* bevat, onder den titel van *Piemont en Midden-Italië*, een artikel van den heer *Massimo d'Azeglio*, waaraan wij het volgende ontleenen:

Midden-Italië aan zich zelf overgelaten heeft de gelegenheid aangegrepen en *ha fatto da se.* Het heeft zich aan Sardinië aangesloten, en die aansluiting zal nu regtens bestaan tot eene andere stemming haar mogt vernietigen. De strijd tusschen het openbaar geweten en het regt der traktaten van 1815 is de oorzaak der worstelingen van dezen tijd. Sardinië moet dus nu daarin eene zijde kiezen. 's Konings antwoord heeft bewezen, dat hij het gewigt van het oogenblik ten deele begreep, ten deele, omdat Modena, Parma en Bologna nog moeten beantwoord worden. Waarom zou dus Romagna niet hetzelfde antwoord krijgen als Toskane? Omdat hier wereldsche belangen door den dekmantel der godsdienst verdedigd worden? Daarom kan men echter niet hen aan hun lot overlaten, die ter hulpe zijn gesneld op den dag des gevaars; men mag dus de Romagna niet aan zich zelve overlaten. — Al bestaat regtens de vereeniging van Sardinië met Midden-Italië, feitelijk bestaat zij nog niet, zoo lang zij niet door een algemeen verdrag erkend is. Sardinië verdedige dus zijn regt op een kongres en verzoeke *Napoleon III*, — den eenigen vorst die, in den loop der geschiedenis, de Alpen met 200,000 man zal zijn overgetrokken, ten behoeve van Italië, en weder teruggegaan zal zijn zonder iets voor zich of voor de zijnen te nemen — zijn advokaat te zijn. Men blijve dus vereenigd, met vasten wil, tot een bepaald doel, en dan zal Europa geenerlei reden hebben om geweld tegen Italië te gebruiken. Sedert 1815 heeft Europa met Italië proeven genomen; die proeven zijn niet gelukt. Het zal nu misschien de proef nemen waarmede het had moeten aanvangen: Italië aan zichzelven over te laten. De vorsten en regeringen moeten voortaan met ernst aan het openbaar geweten denken. Dat geweten, ziende hoe Oostenrijk Milaan en Venetië behandelde, die het zeide bij de verdragen van 1815 gekregen te hebben, heeft de analogie opgemerkt met de Senegal-negers die ook aan dezen of genen meester worden overgedragen, dien zij niet verlangen en nooit als zoodanig hebben aangenomen. Het heeft de aartshertogen en Oostenrijkers uit Italië verdreven. Mogt men dat geweten nu voorbijzien en miskennen, dan zullen de hertogen misschien terugkomen, dan zal misschien weêr gebannen, gevangen gezet en ter dood gebragt worden, maar dan zal ook de Italiaansche kwestie niet zijn opgelost.

Maar Piemonts en Italië's redenen voor de aansluiting zullen gehoor vinden, en zoo er al mannen zijn die de oogen sluiten voor het licht, zijn er toch nog meer die hun tijd begrijpen en weten, dat de vrede en het welzijn van Europa op geen anderen grondslag meer kunnen rusten dan op eene billijke voldoening van ieders regten.

De Genuesche *Corriere Mercantile* is van oordeel, dat de Sardinische vlag zich ook in de Chinesche wateren vertoonen en dat Sardinië eene flottille uitrusten moet, om zich met Frankrijk en Engeland in den verwacht wordenden nieuwen oorlog tegen China te vereenigen. Het ligt voor de hand, dat genoemd blad dezen raad geeft, ten einde door deze nieuwe alliantie met de Westersche mogendheden Sardinië's luister te verhoogen en het voordeelen te doen plukken, waartoe de Italiaansche kwestie nog steeds uitzigt geeft.

BERLIJN, 18 September.

Uit Weenen meldt men van eergisteren, dat het daar per telegraaf medegedeeld uittreksel van koning *Victor Emmanuels* antwoord aan de deputatiën van Parma en Modena nog al verwondering heeft te weeg gebragt, daar het, hoezeer na het verschijnen van het jongste *Moniteur*-artikel uitgesproken, bijna woordelijk luidt als het antwoord aan de Toskaansche deputatie.

De *Nord. Zeit.* meldt, dat er voor rekening der regering 300 nieuwe gegroefde kanonnen worden gegoten.

Dr. *Janssen*, de uitgever van het onlangs opgeheven ultramontaansche blad *Duitschland*, is wegens bankroet tot 1 maand gevangenis veroordeeld.

Uit Saksen wordt gemeld, dat in 't Voigtland te Oelsnitz brand is ontstaan, die 300 van de 399 daar aanwezige huizen heeft verwoest. — Te Salzburg is de hoofdkerk grootendeels van marmer, die verbouwd werd en den 15. Okt. weder zou geopend worden, den 15. door de vlammen vernield. De kerk was 360 voet lang, 150 voet breed en 220 voet hoog.

BERLIJN, 18 September.

In een schrijven uit Alexandrië van den 4 dezer wordt stellig verzekerd, dat, aangezien Frankrijk heeft verklaard, de graving van het Suez-kanaal niet officieel te willen ondersteunen, en de tegenstand van Engeland tegen die onderneming, welke ook reeds het geven van strenge tegenbevelen van de Porte heeft veroorzaakt, nog onverminderd voortduurt, onvermijdelijk niets anders te wachten staat, dan dat die aangelegenheid geheel zal opgegeven worden. Moeijelijk zal het nu echter voor den heer *de Lesseps* en de verdere direktie zijn, om zich met de aktionarissen te verstaan nopens de 15 millioen fr., die van de reeds ten deele gestorte gelden voor die onderneming zijn uitgegeven aan den bouw van groote bureaux enz. Eenigen vleijen zich, dat de onderkoning van Egypte in deze de belanghebbenden geheel of ten deele zal tegemoet komen.

LONDEN, 18 September.

Het verdrag met Nicaragua, dat door die republiek is verworpen heeft betrekking op het gebied van Mosquito en hield als hoofdbepaling in, dat Greytown als vrije en onafhankelijke stad werd erkend. Greytown, de sleutel van Nicaragua aan den Atlantischen Oceaan, heeft steeds behoord aan Nicaragua. Het is sedert 1848 bezet door Engeland, doch de wettigheid dier handeling is nooit erkend.

— 19 *Sept.* Gec. $95^1/_2$; Peru $4^1/_2$ pCt. —; 3 pCt. —; Venez. 5 pCt. $27^1/_2$; $2^1/_4$ pCt. $14^3/_4$; Port. 3 pCt. —; Sp. 3 pCt. $46^3/_4$; $1^1/_2$ pCt. $34^3/_4$; Rusl. $4^1/_2$ pCt. —; 5 pCt. —; Holl. $2^1/_2$ pCt. —; 4 pCt. —; Sard. 86.

PARIJS, 18 September.

De *Constitutionnel* acht het heden noodig het gerucht tegen te spreken, dat Engeland en Frankrijk het over de Italiaansche kwestie niet eens zouden zijn. Het is waar, zegt het blad, dat men voor eenigen tijd in Engeland zelfs het bestaan van zoodanige kwestie ontkende, of aan Frankrijk baatzuchtige bedoelingen toeschreef, maar nu is men wel van het tegendeel overtuigd, en zoo men al een verwijt doet, is het, dat Frankrijk de kwestie niet geheel heeft opgelost. In Engeland zegt men wel, dat Europa's houding in der tijd zoo dreigend niet was als de keizer dacht, maar, vraagt het blad, zou Engeland zelf gaarne den voortgang onzer maritime operatiën hebben aangezien. Wat Duitschland betreft, daarover heeft Frankrijk zich ongerust gemaakt, niet omdat het zich te zwak achtte, maar wat ware de uitslag geweest van een algemeenen oorlog? In allen gevalle de verbreking van het Europeesch evenwigt, en daartoe meende de keizer het regt niet te hebben. Engeland meent, dat men niet genoeg gedaan heeft, welnu, het helpe dan meer te doen. Vooraf echter wil het blad de zaken tot klaarheid brengen. De Engelschen zijn niet gesticht over de klausule betreffende de restauratie, en hadden liever eene aanhechting aan Sardinië gezien. Sardinië's rol echter is tot nog toe edel en onbaatzuchtig geweest, en het heeft dien op edele wijze vervuld, maar juist daarom moet men het op dat hooge standpunt laten. Het is en blijft het zwaard van Italië, moet dus sterk genoeg zijn, om zich te verdedigen, maar niet om het onder zich te brengen. Daarbij komt nog, dat eene eenheid van Italië eene onmogelijkheid is, en die stemmingen tot aansluiting welligt niet zoo veel waarde hebben als men denkt. Florence toch, even als Parma en Modena zullen zich moeijelijk er in kunnen schikken, slechts hoofdplaatsjes te zijn van een koningrijk dat Turijn tot hoofdstad heeft. De vorsten die men nu verdrijft, zouden misschien te eeniger tijd teruggeroepen en, van ballingen, vertegenwoordigers der lokale onafhankelijkheid worden. Ook moet in aanmerking genomen worden, dat, als men nog meer bij Sardinië voegt, het evenwigt tusschen dien staat en het koningrijk der Beide Siciliën verbroken wordt, zoodat de bond onmogelijk en de Italiaansche nationaliteit in gevaar gebragt zou worden. Deze overwegingen nu meent het blad, dat van genoegzaam ernstigen aard waren, om op 's keizers besluiten van invloed te zijn en door de ware vrienden van Italië in het oog gehouden te worden. „Tot die ware vrienden, zegt dit blad, behoort tegenwoordig gewis Engeland, en dit doet ons hopen, dat het, beter ingelicht, zijne raadgevingen bij de onzen zal voegen. Dat beide mogendheden, vereenigd aan de oevers der Peï ho, om gewapenderhand een gemeenschappelijk geleden hoon te wreken, ook hunne diplomatische pogingen vereenigen, om de laatste moeijelijkheden der Italiaansche kwestie te overwinnen, en om des noods in de vredes-voorwaarden die wijzigingen aan te brengen, welke met de belangen en de er der betrokken partijen te rijmen zijn, en dan zal het schiereiland, dank zij die vereeniging, vrij zijn van de Alpen tot de Adriatische zee."

Bij gelegenheid der verwikkelingen van Spanje met Marokko in den omtrek van Ceuta en van Frankrijk met 'tzelfde rijk, ter zake van den aanval op zijne Algerijnsche grenzen, wijst het *J. des Debats* op den toestand van dat Mahomedaansche rijk. „Het is ongetwijfeld goed (aldus besluit het *Journ.*), China en Japan voor den invloed van Europa te openen, maar, terwijl wij de pogingen onzer vlooten en onzer diplomatie in die verwijderde streken toejuichen, moeten wij niet vergeten, dat er in het Westen, op twee uren afstand van Spanje, een Rijk bestaat, even uitgestrekt als Frankrijk, even als het Oosten, door een naijverig en barbaarsch goevernement voor alle vreemdelingen gesloten, een Rijk door acht millioen zielen bevolkt, onder een prachtigen hemel, met een grond, welke buitengemeen vruchtbaar is en eene menigte voortbrengselen bezit, welke voor Europa tot onberekenbaren ruilhandel aanleiding zouden geven. Onder 't oog van Europa, 't welk onverschillig of afgetrokken is, is dit land overgegeven aan het meest hevige despotismus, aan alle ellende en slavernij; het is ontoegankelijk voor den handel, de wetenschappen, de nijverheid van Europa en voor het christendom. Zou het niet Frankrijk, Spanje en Engeland waardig zijn, die in de Aziatische zeeën hunne vlaggen vereenigd hebben, in het belang van het christendom en de beschaving, die met hetzelfde doel ook langs de Marokkaansche stranden te vereenigen? Alleen de goevernementen kunnen het geschikte oogenblik tot eene gezamelijke of afzonderlijke tusschenkomst beoordeelen, maar dat oogenblik kan niet zeer verwijderd zijn, en Frankrijk moet daartoe bijzonder elk oogenblik bereid zijn, want voor hem zijn de aangelegenheden van Marokko evenzeer Algerijnsche."

Uit Tourane wordt van den 16 Julij geschreven, dat men druk bezig is te onderhandelen. Wie daartoe de eerste stappen heeft gedaan weet men niet, doch wel, dat een adjudant van den admiraal tot den vijand is gezonden, en het hoofd der provincie Saigon den bevelhebber *Jaureguiberry* is komen verzoeken, de vijandelijkheden te staken, daarbij zich ter aarde werpende en zeggende: „Gij behoort niet tot die zeeroovers, zoo als er dikwijls op onze rivieren komen, om de steden te plunderen en de vrouwen te mishandelen; gij zijt verstandig, omdat gij voortkomt uit dat groote volk van het westen, hetwelk onder de regering van *Niguijen Anh* hem een deugdzaam man zond, die zijn vriend geweest is, en gij zijt sterk, omdat gij van hetzelfde land zijt als zij waren die hem den troon zijns vaders, hem door *Tayson* ontroofd, hergeven hebben. Niemand kan u weêrstand bieden als gij strijdt, maar tegenover de zwakken zijt gij ongewapend. Laat ons dus onze akkers bezaaijen en geeft ons dus de verzekering, dat gij ons uwe hulp zult schenken, om te oogsten."

Of het met die zucht naar vrede bij de Annamieten ernst is, wordt echter door velen betwijfeld, die meenen, dat men, de soldaten noodig hebbende voor den landbouw, slechts een paar maanden tijd wil winnen.

— 19 *Sept.* Rente op tijd 3 pCt. 68,75; Fr.-Oost. Spw. 541,25; Sp. $1^1/_2$ pCt. $34^3/_8$; 3 pCt. $44^1/_4$.

ADVERTENTIEN.

*** De Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, residerende te Utrecht, zal op Vrijdag, den 21. October 1859, hare gewone Vergadering houden, en verzoekt mitsdien al diegenen, welke tot het afleggen van een examen, of om eenige andere aangelegenheid, zich tot haar verlangen te wenden, de stukken en bescheiden, daartoe betrekkelijk, vooraf in te zenden bij haren President, den Hoogleeraar B. F. SUERMAN, te Utrecht.

Utrecht, 21 Sept. 1859. Namens de Commissie voornoemd, G. J. LONCQ, Secretaris.

*** Heden beviel voorspoedig van een welgeschapen *ZOON*, mijne geliefde Echtgenoote, A. M. T. MITSCHKE.

Utrecht, 20 Sept. 1859. J. J. HARTE.

*** Heden overleed, in den ouderdom van 67 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, GERRITJE VAN VOSSENSTEIJN.

Maarssen den 16. September 1859.

J. BEUKHOF.

*** Voor de vele bewijzen van deelneming bij het overlijden van mijn dierbare Echtgenoot, betuig ik, ook namens mijne kinderen, mijnen hartelijken dank.

Utrecht, 20 Sept. 1859. A. VERHOESEN.

*** Te Jutphaas, in het Brughuis, zal, op Dingsdag den 11. October 1859, des voormiddags ten elf ure, worden geveild:

Een HUIS en ERF te Jutphaas aan den Rijnkant, sectie B. 299, en

Een HUIS met Erf, Schuur en Tuin, aldaar, sectie B. 274, beiden zeer gunstig aan den straatweg, in het beste gedeelte van het dorp.

Nadere inlichtingen te vragen, ten kantore van den Notaris DE BALBIAN VAN DOORN, te Utrecht.

VERKOOPING VAN VAST GOED.

*** Men is voornemens op Dingsdag den 11. October 1859, ten huize der Wed. *van Altena* en op Dingsdag den 18. dier maand, ten huize van *Jan van de Hoef*, beide te Veenendaal, bij inzet en toeslag, telkens des voormiddags ten 11 ure, publiek te verkoopen, in drie percelen en in massa, de HOFSTEDE genaamd *RUISENBERG*, in eigen gebruik bij *D. J. Bruijs*, bestaande in een Huis, Bakhuis, Schuur, 2 Koornbergen en 2 Schaapbokken, met Boomgaard, Bouwen Weiland, Houtgewas en eenig Heideveld, groot 28 bunders en ruim 38 roeden, gelegen grootendeels onder Veenendaal en overigens onder Rhenen; breeder bij biljetten omschreven. Te aanvaarden den 22. Februarij 1860. Nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris J. W. A. IMMINK, te Amerongen.

*** **Te HUUR** aangeboden, bij burgerlieden, eene GEMEUBILEERDE KAMER met afzonderlijk Slaapkamertje en Bewassching, met of zonder Bediening, tegen zeer billijken prijs per maand. Adres franco lett. X. Y. bureau dezer Courant.

*** **Te Huur voor ƒ150 's jaars:** Een BENEDENHUIS, voorzien van alle gemakken, waarin een net betimmerde WINKEL staat met Gaslicht, welke **te Koop** wordt aangeboden. Adres franco aan het bureau dezer Courant lett. G.

LITHOGRAPHISCHE EN AUTHOGRAPHISCHE DRUKKERIJ.

Oudegracht bij de Viebrug No. 22/23.

*** Onze Lithographie en Steendrukkerij door geheel nieuwe Uitvindingen en Machinerien verbeterd hebbende, bevelen wij ons aan tot het vervaardigen van **Portretten, Architecture, Botanie, Muziek, Kunstwerken,** alle **Relief-** en **Guillochirwerken, Rekeningen, Wissels, Quitantien,** enz. **Adres-** en **Visitekaarten, Etiquetten**, en verder alles wat tot dit vak betrekking heeft.

KANNE EN COMP.

NB. Eenige aankomende **Jongens** vast werk begerende, kunnen in deze Drukkerij dadelijk geplaatst worden.

*** De van ouds beroemde Koperen **C. Becker's Balansen** en **Bascules**, zijn alleen verkrijgbaar:

Te Utrecht, bij den Heer T. UHLENBROEK, Oude Gracht, Hamburgerbrug,

" bij den Heer T. UHLENBROEK, Verkoophuis, Choorstraat.

Te Amersfoort, bij den Heer T. VAN KESSEL.

Arnhem, den 16. September 1859.

BECKER & BUDDINGH.

*** Een huisvader van een groot gezin en zeer fatsoenlijke familie, verzoekt bij deze, aan Edele Menschenvrienden, hem aan eenige loopende KANTOORWERKZAAMHEDEN, of iets dergelijks, te willen helpen, hoe gering ook de verdiensten, wil hij echter gaarne werkzaam zijn, om daardoor een middel te vinden zijn geliefd gezin te kunnen blijven verzorgen, daar zijn tegenwoordige betrekking, hoe eervol ook, daarin voor het tegenwoordige niet voorziet. De beste getuigenissen kan hij produceeren van respectabele personen alhier. Job VI: 8.

S. p. Adres letter P. Bureau dezer Courant.

*** Een THEOL. DOCTOR wenscht dagelijks eenige uren te wijden aan **de wetenschappelijke vorming van een paar Jongelieden** van goeden huize. Brieven *franco*, onder N°. 12 bij den Boekhandelaar W. F. DANNENFELSER alhier.

*** Een fatsoenlijk JONG MENSCH, oud 16 jaar, die reeds eenigen tijd in het vak van Tabak en Sigaren is werkzaam geweest, wenschte gaarne in dusdanige betrekking weer geplaatst, tegen vergoeding van Kost en Inwoning, liefst in de omstreken van Utrecht. Adres franco aan het Bureau dezer Courant, onder de letters A. B.

Manufacturén en Modes.

*** **A. H. SCHLÜTER**, heeft de eer den ontvangst te berigten van eene **Nieuwe collectie Châles, Doeken** en **Manteaux Demi-Saison**, benevens vele **Nouveautés** voor **Robes**.

Châles & Soieries.

*** **A. W. BOHLEN**, voorheen *E. L. Plagge*, heeft de eer de ontvangst te berigten van een **zeer rijk assortiment der Nieuwste Modestoffen** voor **Robes**, alsmede Nieuwe **Parijser Châles, Mantels** en **Zijden Stoffen**.

*** Iemand gedurende ruim 17 jaren landelijke ondernemingen beheerd hebbende in de Vorstenlanden op Java, sedert twee jaar in Europa, voornemens zijnde, derwaarts terug te keeren, biedt zich aan, onder billijke voorwaarden, de HOOFDADMINISTRATIE en het VERDER BEHEER te voeren, liefst van Koffijondernemingen op Java. Reflecteerenden worden verzocht zich onder letter X te adresseren bij den Boekhandelaar J. G. BROESE te Utrecht.

NED. RHIJN- EN BELGISCHE-SPOORWEGEN EN BELGISCHE STAATS-SPOORWEG.

PLEIZIER REIS

VAN

AMSTERDAM, NIEUWERSLUIS, UTRECHT, WOERDEN EN GOUDA

NAAR

BRUSSEL,

HEEN EN TERUG.

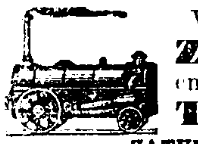

Voor den uiterst geringen prijs van **Zes Gulden** voor de **Eerste** en **Vier Gulden** voor de **Tweede Klasse.**

ZATURDAG 24 SEPTEMBER 1859.

Naar BRUSSEL, van het Station van den Rhijn-Spoorweg te AMSTERDAM, 's morgens ten 6 ure 40 min., van NIEUWERSLUIS ten 7.10, van UTRECHT ten 7.30, van WOERDEN ten 7.54, van GOUDA ten 8.20, en van ROTTERDAM ten 10 ure.

DINGSDAG 27 SEPTEMBER 1859.

Van BRUSSEL des namiddags ten 2.45, en van ANTWERPEN 's namiddags ten 4 ure.

Aantal Reizigers beperkt tot Zeven Honderd.

Plaatskaarten uiterlijk daags te voren te nemen, aan de Stations *Amsterdam*, *Nieuwersluis*, *Utrecht*, *Woerden* en *Gouda*, alsmede aan de Factorij te *Amsterdam* op den Dam.

Paspoorten niet vereischt; al het overige breeder omschreven bij groote aanplakbilletten alom verspreid.

Amsterdam, 16 September 1859.

POËTISCHE WERKEN

van Mr. J. VAN LENNEP,

inhoudende:

het 1. en 2. deel der *Nederlandsche Legenden*, het Huis ter Leede en Adegild.

Deze nieuwe Serie zal bestaan uit 10 deelen, in denzelfden vorm en band als de ROMANTISCHE, en met uitvoerige Vignetten in Staal gegraveerd, à ƒ 1,90 per deel, en bevatten: *de Nederlandsche Legenden Jacoba en Bertha*, 2 dn., *de Strijd met Vlaanderen*, 2 dn., *Eduard van Gelre*, 2 dn., *Oorspronkelijke Poëzij*, *Vertalingen en Navolgingen*, alsmede *de Dramatische Werken*.

De groot 8°. Uitgave heeft gekost ƒ 59.

MEN TEEKENT IN VOOR HET GEHEELE WERK, AFZONDERLIJKE DEELEN ZIJN NIET TE BEKOMEN.

Het 13e deel der Romantische Werken is verzonden.

Namens de gezamentlijke Uitgevers,

M. WIJT & ZONEN.

Marktberigten.

AMSTERDAM 19 September.

Tarwe ruim prijsh.; 133. 132 à w. b. Pools. ƒ 300, ƒ 320; 131 à j. b Pools. ƒ 285, ƒ 287; 129 à dito ƒ 275; 129 à j. Naus. ƒ 280, 160/2 à Gelders. ƒ 265. — Rogge hooger; 125 à Pruis. ƒ 187; 122/3 à dito ƒ 178, ƒ 180; 124 à Gall. ƒ 178; 117, 118 à Petersb. ƒ 155, ƒ 157; 115, 116 à dito ƒ 153, ƒ 155. — Garst prijsh; 110 à Deens. ƒ 172; 118 à j. Frans. ƒ 172. — Boekweit ƒ 4 hooger; 118 à Holst. ƒ 170.

ROTTERDAM 19 September.

Granen. Tarwe Jarige Zeeuwsche Vlaamsche en Overmaassche zoo Jar. als N. 20 à 30 Cts hooger verkocht: Jar. goede en puike ƒ 8.75 a ƒ 9.30; mindere ƒ 7.50 a ƒ 8.50; goede en puike N., die nog weinig aankomt, ƒ 8.50 a ƒ 9; mindere ƒ 6.75 a ƒ 8.25. Rogge Nieuwe Overm. Zeeuws. en Vlaams. 20 Cts hooger; ƒ 5.70 a ƒ 6.60; andere soorten ook hooger. Gerst Zeeuws. Vl. en Overm. Winter ƒ 4 a ƒ 5.20 dito Zomer ƒ 4 a ƒ 4.90. Haver Zeeuws. en Inl. Korte ƒ 3 a ƒ 4.50 dito Lange ƒ 2.10 a ƒ 3.40. Boekweit op 140 à Nieuwe Noordbrab. ƒ 177, ƒ 180; dito Vl. ƒ 179; dito Rijn ƒ 180; Holst. ƒ 147, ƒ 148, ƒ 150, ƒ 160, ƒ 175 naar kwaliteit.

SCHIEDAM, 19 September.

Granen. Rogge. Verkocht. 146 à Coursche ƒ 180 3/m.

Moutwijn per Ned. zonder fust ƒ 14.25. Jenever id. ƒ 19.75. Amst. proef ƒ 21.00. Alles zonder de belasting. Spoeling per Ketel ƒ 0.50.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Sept.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d.Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	*Opmerkingen.*
			N. à						
18	2	no.	0.5	761.40	61.0	— 4.0	0.57	0.	Ligt bewolkt.
	10	n.	0.0	62.58	48.7	— 7.6	0.95	0.	Bijna helder.
19	8	z.	0.5	60.71	50.5	— 8.1	0.90	0.	Betrokken.
	2	zzw.	4.5	58.83	54.3	—10.3	0.93	0.7	Betr. regen.
	10	wzw.	0.0	59.57	48.6	— 7.4	1.00	0.8	Helder.
20	8	w.	0.0	60.15	50.7	— 7.6	0.86	0.	Bijna helder.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 19 September 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	2½	pCt.	$64\frac{13}{16}$	$64\frac{15}{16}$	$64\frac{15}{16}$
dito dito	3	"	78¼		
dito dito	4	"	98¾	99	99
Amortisatie-Sindikaat.	3½	"	95¼		
Handelmaatschappij. .	4½	"	128		
Oost-Indische Leening	4	"	$98\frac{3}{16}$	98¼	98¼
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild* .	2½	pCt.	51¾		
SPANJE.					
Obligatien	1¾	pCt.	$34\frac{1}{16}$	$34\frac{3}{16}$	$34\frac{3}{16}$
Obligatien	3	"	$45\frac{9}{16}$	45¾	
Binnenl. Schuld	3	"	43⅞	$44\frac{1}{16}$	44
Amortisable			$11\frac{1}{16}$	$11\frac{3}{16}$	11⅛
Bewijzen Koepons			$4\frac{11}{16}$	4¾	
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	44⅞	$44\frac{15}{16}$	
dito 1856/57	3	"	$43\frac{5}{16}$	$43\frac{7}{16}$	
dito 1859	3	"	43⅜		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C°*.	5	"	104¼	104⅜	
Obligat. 1828 & 1829.	5	"	102		
Cert. bij *Stieglitz* . . .	4	"	83⅛	83¼	
dito 5e Serie	5	"	93⅛	93¼	
dito 1855 6e Serie . .	5	"	100¼		
dito Adm. te Londen	4½	"	95¼		
Certifik. van Assign. .	6	"	65		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			156		
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek	5	pCt.	$54\frac{11}{16}$	55⅜	$55\frac{3}{16}$
Oblig. Rente Am.. . .	5	"	74	$74\frac{3}{16}$	$74\frac{3}{16}$
dito dito Nat. 1854. .	5	"	59¼	59⅞	59¾
dito dito	2½	"	29⅛	29½	29⅜
AMERIKA.					
Ecuad. Oblig. 1855. .	1	"	15		
Venez. Oblig.	3	"	25⅞	26	
Grenada, Oblig. . . .	3¼	"	15⅜	15½	
Mexiko, Obl.	3	"	$20\frac{7}{16}$	20½	
N-.Am. Illin. Obl. C. B.	7	"	80⅞	81	

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.